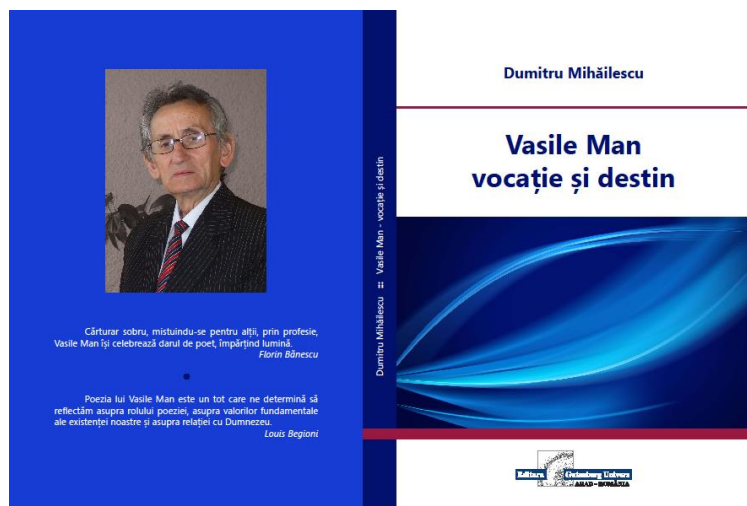

**Vasile MAN vocație și destin,
Editura Gutenberg Univers, Arad 2017**

Dumitru MIHĂILESCU

Prezentul volum încearcă să ofere o primă imagine a recepției critice pe care opera lui Vasile Man a înregistrat-o de la întâile semnalări în presă cu ocazia publicării în 1981 a volumului de debut *În preajma ta*, până la ultimele cronici dedicate volumului *Misterul vieții*, apărut în 2017.

Profesor de română cu vocație care a format generații de elevi prin activitatea la catedră, cât și prin fondarea și îndrumarea unor valoroase reviste școlare, mult apreciat îndrumător al colegilor săi prin activitatea de

metodist la Casa Corpului Didactic Arad, Vasile Man nutrește credința că „schimbarea dorită pentru sănătatea morală a fiecăruia, trebuie să însemne o renaștere a societății românești prin educație.” Ca om al școlii, a inițiat și a condus revista *Școala Vremii* a CCD Arad, a înființat și a condus revista *Cuvântul Școlii* de la Școala Gimnazială „Caius Iacob”, a înființat, împreună cu Virginia Popovici și Lucian Marina, revista *Logos* (Voivodina). Din anul 2005 până în prezent, este redactor-șef fondator și director executiv al revistei *Studii de Știință și Cultură* a Universității de Vest „Vasile Goldiș” din Arad în parteneriat cu universități de prestigiu din Franța, Germania și Serbia.

Vasile Man a publicat de-a lungul anilor mai multe volume de poezie, eseuri și critică literară. Este membru al *Ligii Scriitorilor din România* și al *Uniunii Scriitorilor din Republica Moldova* precum și al *Societății de limba română* din Voivodina (Serbia).

Ca poet, îi datorăm lui Vasile Man șapte volume de versuri, relativ asemănătoare ca structură, unitare sub aspect tematic, a căror succesiune reprezintă și o maturizare a glasului poetic. Poetul urmează, carte după carte, un drum suitor prin tot mai rafinata șlefuire a versului. Pentru poet POEZIA poate fi „O rugăciune care ne vindecă de ură, /o mână întinsă spre cer pentru a da lumină /cuvintelor.” Prin expresia „o mână întinsă spre cer” poezia devine, în viziunea lui Vasile Man, o mediatore între existența pământească și Dumnezeu. Poezia –spune poetul – „este viață ; există sau nu există. (...) fără poezie am fi ca niște râuri fără apa. Poezia, de fapt exprimă atitudinea eului liric față de trecerea sa prin lumină.”(*Timp și destin*).Există, în versurile poetului, o confesiune despre scrierea poeziei, despre starea de inspirație, despre lupta cu verbul poetic. Poetul consideră poezia „O lacrimă /de lumină / pe obrazul / Culturii “ (*Poezia*). Poetul crede în puterea cuvântului și ne îndeamnă „Să nu fracturăm / Cuvintele/ doar pentru a crea / imagini noi”, deoarece cuvintele au valențe demiurgice și vin în ajutorul omului.

Există în poezia lui Vasile Man un aspect demn de o atenție specială : la Vasile Man există o legătură indisolubilă, o condiționare sinecvanon între demnitatea umană și lucrul scriitoricesc, între morală și vocație. Poeziile sale vorbesc, în puține cuvinte, despre *Bine*, *Bucurie*, *Prietenie*, *Timp*, *Lumină*, *Echilibrul vieții*, despre relația cu divinitatea. Unele dintre poeziile condensează o idee, sub forma unei cugetări : „Prietenii /își cunosc asemănările, /Dușmanii numai deosebiriile.” Acest aspect a fost subliniat și de către prof. Rudolf Windisch care a realizat traducerea în limba germană a antologiei lirice *O mână întinsă spre cer* : „În versurile sale poetul se dovedește un aforist, care

transmite înțelepciunea vieții laconic, pe alocuri chiar ironic ,” concluzionând că unele versuri „transmit un ecou al liricii expresioniste germane.”

Poezia lui Vasile Man, apreciază Louis Begioni „este un tot care ne determină să reflectăm asupra rolului poeziei, asupra valorilor fundamentale ale existenței noastre și asupra relației noastre cu Dumnezeu. “

Antologia lirică mai sus amintită a fost tradusă și în limbile franceză, engleză și sârbă, fiind apreciată elogios de Marcel Petrișor, Louis Begioni, Timofei Roșca, Virginia Popovici.

Marcel Petrișor îl consideră pe Vasile Man „un poet căruia zadarnic am încerca să-i găsim un moment de debut. E poet, parcă, de când lumea, prin sensibilitate, cuget și expresie .”

Alți exegeți au evidențiat „ o subtilitate aparte a metaforei, o căldură interioară a imaginilor poetice.” (Pavel Gătăianțu). Aprecieri notabile referitoare la activitatea literară a lui Vasile Man au făcut și Ion Arieșanu, Florin Bănescu, Gheorghe Mocuța, Elisabeta Chișa, Horia Ungureanu, Florica Ranta Câdea și alții, după cum se poate constata lecturând paginile prezentei antologii.

Am încercat , în volumul de față, o descriere a operei literare a lui Vasile Man cu ajutorul opiniilor exprimate până acum despre el. Intenția noastră n-a fost să facem o simplă culegere, ci să întocmim o carte care, deși scrisă de mâini diferite, să poată fi citită cu ușurință. Important este ca o operă însemnată ca cea a lui Vasile Man să-și găsească pe această cale o cutie de rezonanță. Este ceea ce propunem mai departe cititorului.